

LONDONDA TƏHSİL ALMAQ ÜÇÜN NORVEÇ TƏQAÜDÜNÜ QAZANAN ÜÇ TƏLƏBƏDƏN BİRİ OLAN AZƏRBAYCANLI XANIM

ADI "QIZIL KİTAB" A YAZILAN MUSİQİÇİ

Nigar Qəhrəmanova: "Hər konsertimdə bir əsər belə olsa, Azərbaycan bəstəkarlarından ifa edirəm. Azərbaycan muğamının orqana necə yaraşdığını göstərmək şansım olub və norveçlilər də çox bəyənilər".

Azərbaycanın arxasınca gözüyümütdür. Onun ən böyük prinsipi geriyə baxmamaq, lazım olsa, arxada körpüləri yandıra bilmək və risk etməkdən qorxmamaqdır. Elə bu prinsipləri onu Norveçdə mədəniyyətlərarası körpülər quran sənətkar kimi tanıdır. Musiqi sahəsində dünya üçün yeni qarışım edir, şərq və qərb musiqilərinin vəhdətini yaradır. Azərbaycanlı olduğu kimi, istedadı ilə əcnəbi ölkədə də seçilir. O qədər seçilir ki, Londonda təhsil almaq üçün Norveç təqaüdünü alan üç tələbədən biri olur.

Müsaibimiz Azərbaycan Prezidentinin və Norveçin İngar Dobloug fondunun təqaüddüsi, milli və beynəlxalq müsabiqələr laureati, hazırda Norveçdə orqan ifaçısı kimi fəaliyyət göstərən Nigar Qəhrəmanovadır.

PIANO, XALQ MUSİQİSİ, VOKAL İFAÇILIĞI VƏ ORQAN

İki yaşından musiqi onun həyatındadır. Anasının laylası, bibisinin evdə ifa etdiyi xalq mahnıları istedadını inkişaf etdirib. 11 il Respublika İncəsənət Gimnaziyasında piano, klassik və xalq musiqisi, vokal ifaçılığı təhsili alır. Bu dövrdə pianodakı istedadı ilə ölkəyə səs salır. Müsabiqələr laureati olur, Azərbaycan Dövlət Simfonik orkestrində ifa edir. Hətta adı Azərbaycanın gənc istedadlarının "Qızıl kitabı"na yazılır və Prezidentin xüsusi aylıq təqaüdü ilə layiq görülür. Pianoda qazandıqı uğurlara baxmayaraq, təhsilini Bakı Musiqi Akademiyasında orqan ifaçılığı üzrə davam etdirir. İki il sonra musiqi təhsilini davam etdirmək üçün Norveçə gedir. Norveç Musiqi

Akademiyasında orqan ifaçılığı üzrə həm bakalavr, həm magistratura təhsili alır. Bununla kifayətlənmir, Norveçdə Dobloug Fondu tərəfindən verilən tam təhsil təqaüdü ilə dünyanın bir nömrəli konservatoriyası olan Londonda Kral Musiqi Kollecinə də öz sahəsi üzrə magistratura təhsili alır. Nigar 11 illik gimnaziya təhsilindən əlavə, 12 il orqan sahəsində ali təhsil alır, orqanist kimi bir çox milli və beynəlxalq müsabiqələrdə mükafatlar və təqaüdlər qazanır.

Hazırda Norveçdə Slagen kilsəsində kantore-orqanist vəzifəsində çalışır. Onu Norveçdə "CantORGanista" olaraq, yəni oxuyan (məğməkar, müğənni) orqanist kimi tanıyırlar.

ƏVƏZOLUNMAZ HİSS

● Nigar xanım, iki yaşınızdan musiqi ilə məşğul olduğunuz deyirsiniz. İki yaşlı uşağın musiqi marağı necə kəşf edilir?

● Anam musiqiçi olmaq istəyib, lakin arzusunun reallaşdırmağa maddi vəziyyətləri imkan verməyib. Nə təhsili olub, nə də pianosu. O, mənə laylayı ürəkəndə oxuyardı. Bibimin də gözəl səsi var idi, evdə xalq musiqiləri ifa edirdi. Evimizdə daimi olaraq musiqi sədəlləri eşidilirdi. Uşaq da nəyi görürsə, onu icra edir. Anam deyir: "Bir gün gördük ki, özündən mahnı düzəldib, ifa

edirsən". O, bu istedadımı kəşf edəndə sevinib, çünki özünü edə bilmədiyini qızı reallaşdırı bilərdi. Bundan sonra əlimdən tutub mənimlə birlikdə bütün əziyyətlərə sinə gərib. Bu yolda hər zəhmətimi anam çəkib, hətta anamın istəyi ilə təhsilim üçün Sumqayıtdan Bakıya köçmüşük.

● Bu zəhmət bəhrəsini verib və adınız gənc istedadların "Qızıl kitabı"na yazılıb. Həmin günü necə xatırlayırsınız?

● 2007-ci il idi. Təbii ki, bu qərar açıqlananda çox sevindik. Bunun mənavi tərəfi ilə yanaşı, maddi baxımdan da bizə çox dəstəyi var idi. Atam mühəndisdir və beş nəfərlik ailədə tək işləyən o idi. Yataqxanada bir otaqda qalırdıq. Bu mükafat anamın və mənim arzumun reallaşması demək idi. Həm də Prezidentin xüsusi təqaüdü ilə ailəmə maddi dəstək olacağıma görə sevinirdim. Bu, mənim üçün əvəzolunmaz hiss idi. Uşaq canımla əlimdən gələni edirdim.

"ORQANLA SIFIRDAN BAŞLAMAQ DƏLİLİK İDİ"

● Bəs fortepiano üzrə beynəlxalq müsabiqələr laureati, istedadı ilə seçilən pianoçu nə üçün orqan musiqisinə yönəldi?

● 16 yaşında İngiltərənin iki

şəhərində piano ifaçısı və vokalist kimi xeyriyyə tədbirlərində iştirak edirdim. İlk dəfə orqanla bu konsertdə tanış oldum. Mənə maraqlı gəldi, çünki həm pianoya oxşayırdı, həm də deyildi. Orqanın arxasına keçdim və toxundum. Onun səsi mənə çox təsir etmişdi. Həmin hadisədən bir il keçmişdi. Konservatoriyaya sənəd verməli idim və cəmi iki ayım qalmışdı. Yuxuda orqan ifa etdiyimi gördüm. Oyanan kimi qərarımı qətişdirdim ki, mən orqan təhsili alacağam. Bu qərar müəllimlərimdə şok effekti yaratdı. Çünki orqan Azərbaycanı məşhur və prestijli musiqi aləti sayılır. Adətən, digər ixtisaslara balı çatmayanlar bu ixtisasa müraciət edirdi. Yolumdan döndərməyə çalışdılar, amma dedim ki, yox, mən bunu hiss edirəm və o musiqi məni çağırır. Sənədlərimi verəndə belə qəbul etmək istəmirdilər, çünki məni tanıyırdılar. Beynəlxalq müsabiqələr laureati, piano sahəsində kifayət qədər uğurları olan insanın ölkədə çox da tanınmayan sahəni seçməsi, pianonu kənara qoyub sifirdan başlaması dəlilik idi. Mən bunu etdim, peşman olmadım. Orqanın səsi tamamilə fərqli idi və məni çox həyəcanlandırırdı. Daxili səsimi, musiqi ifadəmə yorularımı, emosiyalarımı ifadə edən yeganə alət idi. Pianodan o effekti, istədiyim hayqırışı ala bilmirdim. Orqanda onu tapdığım üçün sevinirdim.

● Maraqlıdır, ananızın reaksiyası necə oldu? Axı piano həm də onun arzusu idi...

● Təbii ki, anam da təəccübləndi və istəmirdi. Amma anama dedim ki, əgər orqan təhsili almaycağamsa, ümumiyyətlə, musiqidən kənarlaşacağam. Çünki məktəbdə də dərslərimi yaxşı oxuyur, olimpiadlarda iştirak edir, qalib olurdum. Peşəmi rahatlıqla dəyişə bilərdim. Müəllimlərim də məni dəstəklədiyi üçün əslində, təhdidim real idi. Anam məni dəstəkləməyə məcbur oldu. (Gülür - A.Ə.)

"ÖZÜMÜ KOSMİK RAKETƏ OTURAN KOSMONAVT KİMİ HİSS EDİRƏM"

● Bəs Norveçlə yolunuz necə kəsişdi?

● İkinci kursda oxuyurdum. Bakı Musiqi Akademiyasının Norveçin Bergen şəhərində Grieg Akademiyası ilə əlaqələri var idi. Tələbələr bir illik oxumağa göndərilirdilər. Həmin elana müraciət etdim və bir illik Norveçə yollandım. Lakin bir ildən sonra ölkəyə qayıtmalı, təhsilimi Bakı Musiqi Akademiyasında davam etdirməli idim. Amma mən təhsilimə Norveçdə davam etmək istəyirdim. Norveç Musiqi Akademiyasına müraciət etmək üçün isə sənədlərimi Bakıdakı Akademiyadan götürməli idim. Mənə dedilər ki, əgər sənədlərimi götürsən, təhsilindən imtina edirsən. Bu addımın geri dönüşü yox idi. Təbii ki, Norveçə də qəbul olmağım sual altında idi. Amma risk etdim və qəbul oldum. Oslo'da Norveç Musiqi Akademiyasında sifirdan oxumağa başladım. İki il Azərbaycanda təhsil alıb, bir il Norveçdə kurs keçsəm də, məni birinci kursdan qəbul etdilər. Çünki Azərbaycanda ancaq orqan ifaçılığını öyrənirdim, burada isə mütləq bununla yanaşı kilsə təhsili almalı, kilsənin bütün rituallarını və qaydalarını

“Yeni dünyalar kəşf etmək mənim uşaqlıq arzumdur. Uşaqlıqda kosmonavt olmaq istəmişəm, anam mümkünsüz olduğunu düşünüb məni yola verərdi.”

öyrənməlisən. Bunu dərinləndirən öyrənmək üçün həm bakalavr oxudum, həm əlavə kurslara getdim, hətta Norveçdə magistratura da qəbul oldum. Magistratura illəri pandemiya dövrünü üçün ürəyimcə olmadı. London Kral Musiqi Kollecinə baş vurdum. Üstəlik, orada oxumaq üçün tam təqaüd alan üç tələbədən biri və yeganə xarici idim.

● Etdiyiniz risklər sizi sifirdan başlamağa məcbur edib. İndi necə düşünürsünüz, orqan üçün dəyərdimi?

● Bu risklər məni heç vaxt qorxutmayıb, əksinə, həyəcan verib. Yeni dünyalar kəşf etmək mənim uşaqlıq arzumdur. Uşaqlıqda kosmonavt olmaq istəmişəm, anam mümkünsüz olduğunu düşünüb məni yola verərdi. Amma həqiqətən fikirlərimdə həmişə uçmaq, yerdən uzaqlaşmaq istəmişəm. Məni orqana çəkan də məhz bu idi. Çünki o səs məni real dünyadan ayırır, istədiyim o kosmosa fiziki olmasa da, ruhani olaraq apara bildi. Dedim ki, əgər bu alət bunu edə bilirsə, mən bu alətlə çox şeylər edə bilərəm. Orqan mənim üçün yeni bir ümid idi. Həm özüm uçurdum, həm də insanları musiqi ilə uçura bilirdim. Həqiqətən də, orqanda o qədər diymələr var ki, onun arxasına ayaqlarımda özümü kosmik raketə oturan kosmonavt kimi hiss edirəm. Geriyə dönüb baxanda, "dəyərdi" deyirəm.

"MƏNİM ÜÇÜN ÖYRƏNMƏYİN LİMİTİ YOXdUR"

● "İncəsənətdə istedadın varsa, təhsilin olmasa da olar" deyənələr var. Siz istedadınız və uğurlarınızla kifayətlənəyib musiqi sahəsində ən reytingli universitetdə təhsil almısınız. Təhsil sizin üçün nə ifadə edir?

● Təhsilin əhəmiyyətini dərk etdiyim üçün 12 ilimi peşəmi öyrənməyə həsr etmişəm. Məsələn, təhsil bu qədər illər xərcləyib həkim də ola bilərdim. Düzdür, yaşdığım var ki, bakalavrı bitirib hazırda işləyirəm. Mənim üçün isə öyrənməyin limiti yoxdur. Bu gün də öyrənirəm, Norveç, Fransa və Almaniya'da əlavə müəllim yanına gedirəm. Həmişə istəyirəm ki, yanımda müəllimim, mentorun olsun. Bilim ki, doğru yoldayam. Nə risk etməkdən qorxuram, nə də işsizlikdən. Ən çox qorxduğum nişans doğru insanla rastlaşmamaq, doğru insanın yanımda olmamaqdır. İndiyə qədər də yaxşı insanlar və müəllimlərdən dars almışam. Çətin təcrübələrim də olub. Amma çətinliklərin də mənə qatdıqları var. İncəsənətdə usta və cıraq münasibətləri mütləq olmalıdır.

"CƏSARƏTİN VARSA, HARA DESƏN, GEDƏ BİLƏRSƏN"

● Kasıblıqla zirvəyə qalxmaq çox insana inandırıcı gəlir. Bu yoldan keçən xanım kimi siz necə düşünürsünüz?

● İnsanda birinci istək və arzusu, sonra onun arxasınca getməyə cəsarət lazımdır. O cəsarətin varsa, hara desən, gedə bilərəm. Təbii ki, bu yolda əziyyət qaçılmazdır, amma nail olduqların bütün əziyyətini unutdurur. Ən böyük dualarımdan biri qarşıma yaxşı insanların çıxması olub. Çünki onların sayəsində həyatım dəyişib. Məsələn, mən ilk dəfə Norveçdə Grieg Akademiyasına qəbul olanda, lazımı bal toplamışdım, amma pulum yox idi. Mənə dedilər ki, hesabında pul göstərə bilərənsə, gəlib oxuya bilərəm. Bu dövr mənim üçün çox ağır idi. Çünki o pulu göstərməyim mümkünsüz idi. Həyatımda gözləmədiyim anda qapımı açan bir hadisə oldu. Televiziya layihələrindən birində qalib olmuşdum və həmin layihə ilə bağlı qala gecəsi keçirilirdi. Gecədə mötəbər insanlar iştirak edirdi. Onlardan biri də keçmiş gənclər və idman naziri Azad Rəhimov idi. Həmin vaxt elə bil ki, hansısa qüvvə məni onun yanına apardı və özümde cəsarət toplayıb nazirə özüm haqqında məlumat verdim. Sonra Norveçdə Grieg Akademiyasına qəbul olsam da, hesabımda pul olmadığı üçün gedə bilmədiyimi dedim. O vaxt 15 min manat hesabda olmalı idi. Azad müəllimin şəxsi hesabından bu ödənişi etdilər və mənim Norveç macarəmə başladı. O pul mənə Norveçdə bir il bəs etdi.

● Kilsədə iş prosesi necədir? İlk vaxtlar siz təəccübləndirən hadisəni bizimlə bölüşə bilərsinizmi?

● Kilsədə həmişə monotonluq olur. Çalışırəm ki, ifamla bir az rəngarənglik qatım. Mənə qaribə gələn hadisələrdən biri o idi ki, burada insan çox iş bacarırsa, ona "kartof insan" deyirlər. Sonradan anladım ki, kartof çox yeməkdə istifadə olunduğu üçün belə adlandırılır. Kilsə musiqiçilərinə də "kartof musiqiçi" deyirlər. Çünki digər musiqi ifaçıları bir alətin bakalavr təhsilini alırlar və onu ifa etməyi öyrənirlər. Nə oxuyurlarsa, o alət ətrafında olur. Kilsə musiqində isə himnologiyamı, xor, dirijorluq, bəstəkarlıq, konsert təşkili, xalq musiqisi, musiqi idarəçiliyi, səsyazma və improvizasiya etməyi öyrənirik.

● "YouTube" kanalımızda da milli musiqilərimizi ifa edirsiniz. Maraqlıdır, orqan əlində Azərbaycan bəstəkarlarının əsərləri, həmçinin muğamlarımızı ifa edirsinizmi?

● Bəli, edirəm. Çünki bilirəm ki, burada Azərbaycanı təmsil edən simayam. Bu, böyük məsuliyyətdir. Nə etmişəmsə özüm olaraq yox, Azərbaycan olaraq etmişəm. Hər konsertimdə bir əsər belə olsa, Azərbaycan bəstəkarlarından ifa edirəm. Azərbaycan muğamının orqana necə yaraşdığını göstərmək şansım olub və norveçlilər də çox bəyənilər.

● Bəs kilsə ilə yolunuz necə kəsişdi?

● Kilsə musiqisini oxuyurdum və bildirdim ki, orqan kilsədə ifa olunur. Təhsil müddətində müxtəlif kilsələrdə işləyir, müəyyən